

Halle, 25 januari 2005.

Geachte mevrouw,
Geachte heer,

De goedgegelovige spaarders en bedrogen beleggers kwamen een eerste keer bijeen in Sint-Niklaas in maart 2003, onder uitgebreide media-aandacht (VRT, VTM, kranten). Zij wilden hun spaarcenten terug, in volle Irak-oorlog, en kelderende beurzen. Men verweet hun toen dat zij hun beleggingsverliezen probeerden te verhalen op de banken. Nu, twee jaar later, staan de aandelenbeurzen terug op het niveau van begin 2000. Maar de verzekeringsfondsen blijven hangen op het peil van maart 2003. In het beste geval stijgen ze met mondjesmaat. Tijd voor een stand van zaken.

Wie begin 2000 zijn centen op spaar- en termijnrekeningen deponeerde, heeft nu vijf jaar later 19% meer geld. Wie begin 2000 obligaties kocht, is nu 38% rijker. En wie vijf jaar geleden aandelen kocht en al die tijd bijhield, maakt eind december 2004 op deze portefeuille een kleine 3% winst. (De opbrengsten van de geld-, obligatie- en aandelenmarkten zijn samengevat in de tabellen, gebaseerd op de jaarlijkse studie van ING over de verschillende beleggingsvormen).

Wie vijf jaar geleden voor een extra-pensioen wilde zorgen, is vandaag het beste af met het **pensioenspaarfonds** van Argenta, dat over die periode 18% opbracht (of 7% beter dan de markt). Het "Star Fund" van ING bracht 13% op en doet het nog even goed als de markt. Het PRICOS pensioenspaarfonds van KBC heeft na vijf jaar een rendement van 7,3% (en presteert 4% minder dan de markt). Het Fortis B Pension Fund bracht 7,7% op (en presteert 6% slechter dan de markt).

Geen enkel pensioenspaarfonds – behalve dan Argenta – presteert beter dan de markt.

Ronduit slecht bekwam het de spaarders die naar een risicoloze belegging informeerden en niets vermoedend een **verzekeringsfonds** aangesmeerd kregen. Wie begin 2000, vol vertrouwen in zijn bank, de "beleggingsspecialist" geloofde (" – *het neusje van de zalm!* – *echt iets voor u!* – "), de toegeschoven formulieren ondertekende, en achteraf ontdekte dat het om verzekeringsfondsen ging, is vijf jaar later veel geld kwijt. Zeer veel zelfs!

Wie bijvoorbeeld op het Combi 0/100 Easy Fund Plan van Fortis intekende (100% aandelen), is meer dan een derde van zijn inbreng kwijt (daar moeten de kosten dan nog van af).

Wie op de "Top 5 Sector" van het KBC-Life Invest Plan intekende (aandelen van de vijf "beste" groeimarkten) is na vijf jaar zelfs meer dan de helft van zijn inbreng kwijt. Voor deze (wan)prestatie rekent KBC dan nog eens 3 % instapkosten en jaarlijks 1,2% beheerskosten aan, of – over vijf jaar – 9% kosten op de inbreng. Dank zij zijn "KBC beleggingsspecialist" is de goedgegelovige spaarder op deze manier na vijf jaar meer dan 60% van zijn centen kwijt.

Erger nog, deze fameuze "Top 5 Sector" kruipt sinds maart 2003 slechts met mondjesmaat omhoog, terwijl de aandelenbeurzen hun verliezen intussen grotendeels wegwerkten. Had deze "KBC beleggingsspecialist" begin 2000 gedaan wat hij geacht wordt te doen, nl. aan zijn klant gewoon echte (!) goede-huisvader aandelen aanbevelen (zoals het KBC aandeel bijvoorbeeld), dan zou de aandelenportefeuille van deze klant nu zelfs meer waard zijn dan vijf jaar geleden!

De **verzekeringsfondsen** van Fortis en KBC presteren duidelijk ondermaats.

Hoe komt het dat de Fortis & KBC pensioenspaarfondsen wel goed presteren, terwijl hun verzekeringsfondsen over dezelfde periode een derde tot de helft van hun waarde verliezen?

Wat gebeurt er met die fondsen??? Waar is al dat geld naartoe??? Kan dit alles zomaar??? Is dit de zó gevraagde veilige belegging???

De bankverzekeraars blijven het antwoord schuldig. Wij leggen een en ander uit.

Verzekeringsfondsen zijn levensverzekeringscontracten gekoppeld aan interne beleggingsfondsen. Levensverzekeringscontracten zijn benoemde contracten; ze zijn strak gereguleerd.

In de meeste gevallen zijn de verzekeringsfondsen onderschreven voor onbepaalde duur, levenslang dus, en is er geen overlijdensdekking voorzien. Een levenslange polis zonder overlijdensdekking is geen levensverzekering. De verzekeringnemer die een polis zonder vast verzekerd bedrag onderschrijft, verhoogt dus zijn risico omdat de verzekeraar zelf het risico vormt (terwijl de verzekeraar juist verondersteld wordt het risico over te nemen). In deze gevallen heeft de levensverzekeraar er namelijk alle belang bij de contractwaarde zo laag mogelijk te houden. ***Hoe slechter de fondsen beheerd worden, des te minder de verzekeraars bij overlijden moeten uitkeren!***

Juridisch kan de situatie als volgt omschreven worden. Zonder overlijdensdekking kan er tussen de verzekeringnemer en de levensverzekeraar geen levensverzekeringscontract van onbepaalde duur tot stand komen. Immers, de essentie van een levensverzekering is dat er een – op voorhand overeengekomen – vast bedrag zal uitgekeerd worden:

- ofwel bij leven op de vervaldag van de polis (uitkering bij leven);
- ofwel bij overlijden vóór de vervaldag (overlijdensdekking);
- ofwel zowel bij leven als bij overlijden (de gemengde levensverzekering).

Nu is het zo dat levensverzekeraars enkel een vergunning hebben voor levensverzekeringen, met uitsluiting van schadeverzekeringen (en omgekeerd hebben schadeverzekeraars enkel een vergunning voor schadeverzekeringen, met uitsluiting van levensverzekeringen).

Levensverzekeraars, zoals FB Verzekeringen en KBC Life, hebben geen vergunning om uw vermogen te beheren en hebben ook geen vergunning als “Instelling voor Collectieve Beleggingen”. “Interne beleggingsfondsen” van levensverzekeraars staan bij de CBFA niet geregistreerd, terwijl banken, zoals KBC Bank en Fortis Bank, enkel geregistreerde beleggingsfondsen van erkende “Instellingen voor Collectieve Beleggingen” mogen verdelen (wetten van openbare orde).

Herkwalificatie van de kwestieuze polis als een contract voor vermogensbeheer, of als een beleggingsfonds, is wegens ongeoorloofde activiteit in hoofde van de levensverzekeraar uitgesloten. Een levenslang verzekeringsfonds zonder overlijdensdekking is derhalve een illegale constructie.

Bijgevolg dient de “levensverzekeraar” de inbreng als onverschuldigd ontvangen bedrag terug te geven aan de “verzekeringnemer” (en, bij kwade trouw, de opbrengsten af te geven). In de mate dat de levensverzekeraar dit weigert, rest de “verzekeringnemer” helaas geen andere weg dan naar de rechtbank te stappen (als hij zijn geld terugwil tenminste).

Wij zijn er ons van bewust dat het bovenstaande voor het merendeel van ons vrij ingewikkeld is. Indertijd wilden en vroegen wij immers alleen maar een veilige belegging. Helaas kregen we een verzekeringsfonds aangesmeerd, waarvan we zelfs het bestaan niet eens afwisten. Blijkt nu dat dit bovendien buitensporig slecht blijft presteren en op de koop toe in de meeste gevallen nog illegaal is ook!

Om dit onrecht ongedaan te maken, zijn we vastbesloten elkaar met raad en daad te blijven bijstaan. Teneinde een en ander duidelijk te maken, grondig uit te diepen en recht te trekken, plannen wij een ***informatienamiddag om 14 uur in de wandelzaal van het justitiepaleis te Brussel, op vrijdag 18 maart 2005.***

Wie zijn geld terugwil, komt met een kopie van zijn polis naar Brussel. Tot dan.

Julien Weemaels
August Demaeghtlaan 67 b24
1500 Halle.

Bijlagen:

1. tabel met de (wan)prestaties van de Fortis Verzekeringsfondsen vergeleken met de markten;
2. tabel met de (wan)prestaties van de KBC Verzekeringsfondsen vergeleken met de markten.